

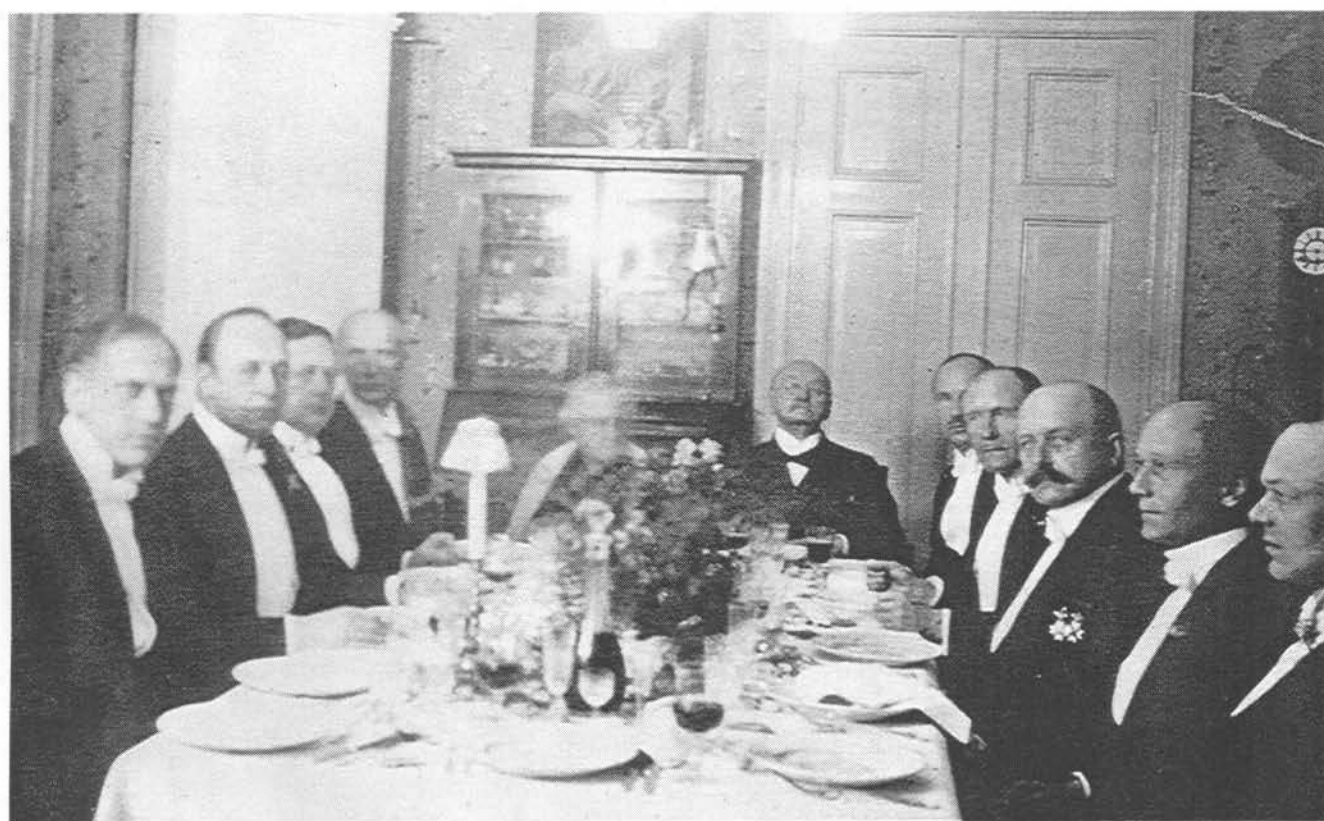
REUTERSWÄRDSKA

SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN

JUNI 1997 ÅRGÅNG NR 12

**Herr
ordförande
har ordet** s 1

**Vem var Knut
A H d ä?** s 5

**Glimtar och
anekdoter** s 8

**MarieAntoinette's
fingerring &
andra föremål** s 9

**Skattmästarens
rapport** s 10

**SÖK stipendium
NU!** s 20

**Familje-
sidan** s 19

**Möt "nya &
gamla Reuter-
swärdar"
t ex the Lord
Mayor
of Port Said** s 12

LÄS OM SLÄKTEN!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck genom insättning på postgirokonto nr 20 28 55-3.
Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om stamfadern Anders Hof Reuterswärd - en Västgöta Ryttare av Carl A.E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A.E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdska Boställen på 1800-talet - Färdanvisningar och kartor

Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976.

Småland av Göran E.P. Reuterswärd 1993.

OMSLAGSBILD: Vid bortsidan KNUT AXEL HERMAN (1838-1930) (86 år) med hustrun BETTY (78 år) och 10 söner på deras diamantbröllopsdag med frackmiddag den 28 december 1924 i Växiö.

Från vänster: revisor ÅKE (40 år), direktör FRITZ (46 år), tandläkare OSCAR (50 år), fängelsedirektör CARL-GUSTAF (58 år).

Från höger: advokat FOLKE (34 år), major THORSTEN (41 år), intendent KNUT A H d.y. (51 ÅR), major ADOLF (57 år) och direktör HENRIK (43 år)

Vid kameran konstnär PATRIK (38 ÅR), ej i bild men skulle ha suttit bredvid ÅKE längst till vänster.

Betty har för tillfället lämnat sin plats på den närmaste bordsgaveln och satt sig vid Knut.

SAMTLIGA BILDER OM KNUT m.fl. FRÅN REUTERSWÄRDSKA SLÄKTARKIVET.

HERR ORDFÖRANDE HAR ORDET

Kära släktingar och vänner

Omslagsbilden på denna Bulletinen visar överstelöjtnanten Knut A H den äldre (Knut Axel Herman 1838-1930, gren II), hans hustru Elisabeth "Betty" f. Lindström samt deras 10 barn, alla söner (en dotter dog i tidig ålder).

Knut och Betty bodde i Kalmar en lång tid och när Knut gjorde entré med alla sina söner i släptåg brukade man säga: "Här kommer Kalmarbrigaden!"

För er i fertil ålder, låt bilden mana till eftertanke, eller delvis till eftertanke ska vi kanske säga, ty nativiteten är alldeles för låg i slakten enligt vår registrator Marina, som håller ett vakande öga på födelsesiffrorna. "Slakten dör ut annars" framhåller hon med allvarlig stämma.
(Se sid 19)

Omslagsbilden visar annars att redaktionen fortsätter linjen att fokusera nyc-kelpersoner från olika släktgrenar i svunnen tid. Här är det släktgren II som gäller. Knut d.ä. (4:e generationen) förde i likhet med Anders Fredrik (gren I, 2:a generationen, 1756-1828) dagböcker (om än något mer lapidariska sådana) som idag finns på Stockholms Stadsarkiv.

Hans böcker som är tillbakaförda till hans födelse är sammanfattningar av anteckningar under åren och innehåller förutom skildringar av den dåtida slakten och släktingarna - sammanhållningen var stor - även betraktelser över samhällsutvecklingen, världshändelserna och inte minst vädret.

Knut var en typisk svensk ämbetsman och förvaltare från tiden. Han var mycket duglig och omtyckt.

Han är speciellt intressant, för under hans levnad skedde en oerhörd förvandling av det svenska samhället. Han blev vittne till denna förändring och spelade med i den.

Bondesamhället, som var den struktur som Sverige dittills vilat på, ersattes av industrisamhället. Knut var "jordbrukare" men sålde Åkershult och flyttade till stan, till Wexiö. Naturhushållningen byttes mot konsumtionssamhället. T.o.m. kulturen blev konsumtion. Knut försökte så fort tillfälle gavs gå på "Carmen" hans favoritopera. Han gick för att höra Kristina Nilsson sjunga.

Knut som rest med häst och vagn från Småland till Stockholm och kadettskolan, reste några år senare samma sträcka med ett tuffande tåg. Knut som odlade den skrivna biljetten, kunde vid sekelskiftet prata med vederbörande via telefonistkopplad telefon med taltratt och separat hörlur. Knut som nästan hela sitt yrkesverksamma liv red på hästryggen på sin kära vita arab "Lona" till sammanträden och möten, kunde som pensionär koppla av i det stoppade baksätet på en täckt automobil.

Läs vidare om Knut på sid. 5

SLÄKTMÖTET

Det 27:de släktmötet på Riddarhuset, lördagen den 19 oktober, blev en stor succé.

Efter förhandlingarna i Riddarhussalen höll fil.dr. Ulla Johansson ett kåseri om Anders Fredrik och episoder ur hans dagböcker. Han hade en eminent förmåga att trilla i sjöar och liknande roande händelser.

Vid välkomstdrinken i trapphallen visade arkivnämnden en utställning. Förutom vissa föremål kring Anders Fredrik porträtterades tre kvinnor, nämligen hovfröken STINA Rd (1884-1969), ambassadörshustrun ADÉLE Lundborg f Rd (1914-1983) och journalisten MAUD Rd (1929-1980). Alla tre från släktgren III..

Till middagen avnjöts bl.a. sjötunga Walewska och vi kunde räkna in 84 Reuterswärdare plus 4 gäster. Nestor var överste CARL A. E. Rd (III) och yngst Ferdinand Rd-Schneider (II), mellan

dem ett spann på 71 år utan att nämna några åldrar. Det visar om något att det var en riktig familjefest. Mest långväga ifrån var som vanligt Marianne More (III) från Balcaskie, Pittenweem, Fife i Skottland.

Till middagen hade speciellt inbjudits grevinnan Cécile Stenbock och grevparet Charlott och Göran Mörner. Efter middagen kunde man till groggen dansa till Stefan Gustavssons trio i Jean de la Vallées magnifika trapphall.

Vid klockan 01.00 lämnade de sista nöjda gästerna släktmötet på Riddarhuset.

KARLBERG

På söndagen efter släktmötet i Riddarhuset samlades 57 släktmedlemmar på det 350-åriga Karlbergs Slott med anledning av att 26 Reuterswärdare under åren har utbildats här. Den legendariske intendenten kaptenen Knut A.H. d.y. (1873-1943, II) tjänstgjorde under sin verksamma tid vid Karlberg.

Vi besökte först själva kärnslottet, även det av Jean de la Vallée, nyligen restaurerat både in- och utvändigt. De praktfulla barockstucktaken av Carlo Carove från 1670 tilldrog sig stort intresse. Så även att intendenten vid Nationalmuseum Lars Sjöberg hade hjälpt till med interiören.

Därefter intogs en god lunch på den nya kadettmässen. Överstelöjtnant Lennart Pernstam var vår ciceron. Tillsammans med Bertil Rd höll han sedan, till kaffet ett uppskattat kåseri, om Knut d.y. och andra Reuterswärdare genom tiderna på Karlberg.

SLÄKTKRÖNIKA

Arbetet med material till en släktkrönika fortskrider och har hunnit till och i stort sett passerat 4:e generationen. Fil.dr. Ulla J har gjort otroliga insatser och fynd i arkiven.

MINNESSTEN

Minnesstenen över Anders-Fredrik (1756-1828) på gamla kyrkogården i Lannaskede, som blivit något av en följetong i styrelsearbetet sedan

decennier, dröjer fortfarande. Lösning har ännu ej uppnåtts med kyrkorådet, som fortsätter att trilskas.

GÅVA TILL ARKIVET

Släktföreningens arkiv har i stor tacksamhet, som gåva från framlidne chefsrevisor ERIK Rd:s änka ELISABETH Rd i Linköping och hennes son CLAES Rd, erhållit 3 dagböcker skrivna av Pontus Pontusson Rd (1794-1862), hans bror ANDERS WILHELM Rd (1803-1887) och den senares son WILHELM Rd (1837-1899). Dagböckerna täcker bara några år av respektive persons levnad men är ändå av stort intresse. Dessa tre personer får bli upptakt till innehållet i nästa nummer av BULLETINEN.

STIFTELSELAGEN

Från 1 januari 1996 råder en ny lag, den s.k. stiftelselagen. Denna innebär att släktföreningens donationsmedel sammanförts i något som heter "Stiftelsen Reuterswärdska Släktfonden". Kraven på bok- slut och redovisningshandlingar för stiftelsen liknar dem för aktiebolag. Som auktoriserad revisor har antagits Parsells Revisionsbyrå AB. Själva släktföreningen har blivit en självständig enhet som lever på anslag från stiftelsen och har sitt eget bokslut. Släktföreningen förvaltar båda enheterna och styrelsen är gemensam. En stadgeöversyn kommer att göras i samband med att vi finner en form för denna tudelning, som innebär något mer arbete och kostnad.

UTFLYKT TILL SMÅLAND

Årets utflykt med bil kommer att äga rum helgen den 23-24 augusti. Dag 1 kör vi en slinga i södra Östergötland kring sjön Sommen och dag 2 en slinga i Vetlandatrakten i norra Småland. Middag och övernattnings kommer att ske på 1 klass ULLINGE WÄRDSHUS (medl. Romantic hotels) utanför Eksjö.

Ca 12 släktgårdar m.m. kommer att beses. Intresserade kan anmäla sig till sekreteraren för närmare information.

Marina, Per och Wilhelm vid släktmötet i Riddarhussalen

Marie Tuvlind (1) avtackas som revisor av ordförande Per

Grevinnan Cecile Stenbock

Fotograf Ebbe Reuterswärd

Grevinnan Charlott Möner

För att göra BULLETINEN så läsbar som möjligt så har redaktionen tittat lite på de nyhetsblad som en del andra släktföreningar sänder ut till sina medlemmar. Det är mycket *jaktbilder* från släktgodsen och det är mycket *golfturneringar*.

Vår "Bulle" försöker att hålla en egen profil. Vi gräver envist vidare bland våra rötter.

Vår mycket uppskattade serie av snabbporträtt har i år lite blandade åldrar: en officer med FN-förflutet, en american mother, en miljöjournalist från västkusten och så inte helt överraskande en feminist! Som inlägg av en ung oppositionell har det onekligen sting.

"Join the släktföreningen and keep learning from the past."

Varma hälsningar och en trevlig sommar
önskar Er

Per Reuterswärd

DET 27:DE SLÄKTMÖTET DEN 19 OKTOBER PÅ RIDDARHUSET

(Ur ordförandes tal, avsnittet till de inbjudna gästerna)

Styrelsen är glada över att så många har mött upp - vi är 87 stycken här i kväll.

Det visar, att de penningar vi använder ur släktfonden för att sponsra dessa våra fester vart tredje år, är väl använda. Helt i linje med donators föreskrifter för avkastningen - nämligen att den skall användas för släktbandens stärkande - och det är ju det som vi gör här i kväll.

Vi har gjort det till en mycket trevlig tradition att bjuda in släktingar, man eller kvinna, på den kvinnliga släktföljden.

Det var ju så, att när en dotter Reuterswärd gifte sig så försvann hon, ansågs det, till makens och deras ev. barns släktförening. Då förlorade man kontakten.

Men vi är lika mycket släkt, bär samma gener, även om vi bär olika efternamn.

Tack vare GÖSTA P:s forskningsbragd och hans "lilla gula" skrift från 1979, (finns att köpa) om

samtliga ättlingar från Anders Hof - så kan vi spåra dessa för många av oss anonyma släktingar. Vi möter dem t.ex. ofta i det dagliga livet, men har ingen aning om att vi är släkt.

Vi har här ikväll

Cécile Stenbock f Ossbahr - grevinna, skådespelare, författare. Hennes mamma hette Cécilia Rd, var dotter till hovmarskalken och ledamoten i 1:a kammaren m.m. Patrik-Oscar Rd (1820-1907, gren I). Hennes pappa var advokaten Carl-Patrik Ossbahr som många av er äldre minns.

Charlott (Lotti) Mörner f Nordenfelt, grevinna även hon och gift med Göran Mörner. De äger och bebor Fiholms Slott från 1640 utanför Eskilstuna.

Charlott härstammar från Anders Hof (1691-1714) och hans dotter i 1:a giftet med hustrun Anna Dahl.

Detta är mycket intressant - för alla ni Reuterswärdare som sitter här idag härstammar från Anders Hof och hans andra hustru Margareta Sofia Prytz och sedan via deras son Lorentz Peter. Det är ju han som är nyckelpersonen varifrån de 3 grenarna i släkten sprider sig.

Anna Beata gifte sig Reuteracrona. Via son, dotter, son, son, dotter och son så kommer vi sju generationer senare fram till Charlott. Går vi namnvägen var det Reuterswärd, Reuteracrona, von Hermansson och Nordenfelt. Charlotts far var den legendariske barnläkaren Per Nordenfelt.

Hur såg då Anna Beata ut?. Ja, jag föreslår att ni tittar noga på Charlott efter middagen!

Anna Beata, (se ovan) gift med Mattias Håbro adlad Reuteracrona

son: **Eric** Reuteracrona f 1719 (kammarherre), gift andra gången med Christina Charlotta Ulfsparré
dotter: **Sofia Charlotta** Reuteracrona f 1770 gift med **Carl Henrik** von Hermansson

son: **Carl Johan** von Hermansson f 1795, gift med Fredrika Dahlsson, hustruns ärvda fideikommiss Ferna Bruk

son: **Carl Fredrik** von Hermansson f 1827, gift med Adelaide Recka Eleonor Michaelson, 4 döttrar

yngsta: **Elsa** von Hermansson f 1871, gift med Per Nordenfelt f 1861

son: **Per Johan** Nordenfelt f 1906.

Vem var Knut A H d ä?

Sonen Knut A H d y:s runa över fadern Knut A H d ä vid släktmötet 1931:

Den 24 maj 1930 avled i Växjö efter en kort sjukdom vår ätts nestor f d överstelöjtnanten **Knut Reuterswärd** i en ålder av nyss fyllda 92 år. Som vi påminna oss deltog han i vårt sista släktmöte (1928), då han fungerade som ordförande och oaktat sin höga ålder med kraft och reda förde ordförandeklubban.

Han var född den 11 april 1838 på egendomen Björnskog i Småland, en gård, som varit i slakten i tre generationer.

Efter att hava genomgått doktor Bohmans förberedande kadettskola i Stockholm blev han år 1853 kadett vid krigsakademien på Karlberg. Han var en av de få kvarlevande från den gamla krigsakademiens och indelningsverkets dagar.

På den tiden funnos ännu inga järnvägar utan han for med häst och vagn den 40 mil långa vägen från hembygden till Stockholm. Han tog officers-examen 1858 – och blev underlöjtnant vid Kalmar regemente samma år. Vid nämnda regemente blev han 1894 överstelöjtnant och tog avsked vid uppnådd pensionsålder. Redan år 1863 övertog han efter sin fader det gamla säteriet Åkershult – också en släktgård i tre generationer –, vilken gård han skötte med myndighet och kraft. Han verkställde storartade nyodlingar och vårdade sina underhavande på ett förtjänstfullt sätt. Sina statare och torpare förhjälppte han till egna gårdar och ännu talas i dessa trakter om det goda regemente, som rådde, då han och hans maka förde spiran på Åkershult. Under 25 år var han ordförande i socknens kommunalnämnd, kommunalstämma m.m. samt lika lång tid ordförande i Östra härads hushållsgille. Vid lantbruksmötena i Jönköping och Sävsjö var han ordförande i bestyrelsen för desamma. Under nödåret 1868 ledde han som ordförande i härads nödhjälpskommitté organisationsarbetet, som bringade så stor hjälp åt de fattiga i det karga Småland.

Under många år var han ledamot av Jönköpings läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott samt direktörssuppleant i Smålands m.fl. provinsers hypoteksförening. Vid flera tillfällen var han av riksdagen vald till revisor vid riksbankskontoren i Växjö och Kalmar samt vid järnvägar och sparbanker. Under många år var han ock inspektör för militärövningarna vid läroverk och seminarier i Småland och Östergötland. Efter sitt avsked från militärtjänsten var han under tio år domänintendent i Kalmar län. Hans livliga intelligens och sinne för allt som varit satte även pennan i hans hand. Så har han utgivit flera kulturhistoriska arbeten samt skrivit uppsatser i tidningar och tidskrifter bl.a. i Jönköpings hushållningssällskaps tidskrift. Under sin tjänstetid höll han föredrag i militära ämnen samt anordnade idrottsövningar på Hultsfreds slätt. Han var såväl vid sitt regemente som inom det civila livet en mycket populär man. Han var en framstående talare och bevarade in till höga ålderdomen en ungdomlig spänstighet samt ett friskt och glatt lynne.

Ur Göran Reuterswårds bok "Reuterswårdska Boställen"

Knut Axel Herman flyttade in på Åkershult 31/10 1864. Han var då nybliven löjtnant vid Kalmar regemente. Han gifte sig 1864 på Ed med ELISABETH (Betty) Lindström, född 1846 i S:t Petersburg. De fick totalt elva barn – tio söner och en dotter. Av dessa föddes de åtta första på Åkershult – flickan Elisabeth Eleonora Wilhelmina Eugenie föddes 1869 men dog redan 1877 i scharlakansfeber.

Knut ärvde 1865 säteriet Åkershult efter fadern överstelöjtnanten CARL GUSTAF, som avled på Björnskog det året. Carl Gustafs änka, Knuts mamma ELEONORA Christina, f. Carlheim-Gyllensköld, avvecklade Björnskog och flyttade den 23 november 1868 till Knut på Åkershult – hon avled där redan efter några få veckor den 8/1 1869.

När det blev alltför många pojkar att skicka till gymnasiet i Wäxjö varje termin och inackordera dem där, bestämde sig Knut för att flytta dit. Så skedde 1883 och Åkershult såldes 1886.

Han var en god husbonde, som tog väl hand om sina anställda. Han deltog också livligt i socknens angelägenheter och var bl.a. ledamot av Kyrko- och Skolråden.

Knut dog 1930 i Wäxjö. Han blev påkörd av en bil och fick en åtföljande lunginflammation. Han begravdes i den Lindströmska familjegraven vid Ed i Voxtorps sn (ett par km sydost om Värnamo). Året därpå dog Elisabeth och begravdes också i familjegraven.

Löjtnant 1863

1929 91 år

Elisabeth (Betty) Reuterswärd

Knut A H d ä 1894

*Hemma hos i Wexiö
Betty och Knut med sönerna
fr.v. Åke, Patrik, Thorsten och Folke*

Glimtar och anekdoter ur Knut d.ä. lif

Dagboken: Skrivet 1858, under Karlbergstiden

Långt att gå för att få mat "var det äfven till kapten Hoving, en släkting, brorson till öfverstinnan Reuterswärd på Rosenholm. Han bodde vid Liljeholmen der han förde ett mycket gästfritt och gladt hus. Enkeman med 3 vackra döttrar samt en som sedan blev fängelsedirektör. Vi gingo från Karlberg i terrängen rakt på Marieberg, rodde derifrån eller gick på is, till Långholmen hvarifrån man sedan strax var vid målet. Där spelades käglor den vackra årstiden och gjordes lekar."

Oscar junior (Oskar i Lund):

"Pappa var amerikansk tandläkare i Boston (han for dit 1893) och när han var hemma en sommar ser han i Kungsträdgården en mycket vacker ung kvinna med mörkt hår och helt klädd i vitt och med två vita vinthundar, en på vardera sidan. Oscar Sr blev betagen av synen och gick fram och lyfte på hatten och presenterade sig: 'Doktor Reuterswärd från Boston'. Blanche och Oscar gifte sig i april och 7 månader senare nedkom de med Clarence. Knut skulle stolt införa nyheten om sonsonen i Växiö Allehanda men kände sig tvungen att i annonsen flytta fram födseln 2 månader. Det var 1914."

Oscar i Lund:

"Pojkarna Reuterswärd, Clarence och Oskar, fick ofta besöka och stanna hos farfar och farmor, Knut och Betty i Växiö. Oskar: 'Farmor var en mjuk, varm och livlig person som ägnade sig åt oss, medan farfar var barsk och mest satt vid skrivbordet i sitt rum. Han lyste dock upp om man spelade Kronobergs Regementes paradmarsch på grammofon'."

Dagboken: (Skrivet 1876)

"Den 27 Sept voro vi i Vexjö och hörde Kristina Nilsson i Domkyrkan, förfärlig trängsel." Skrivet 1881 i mars, anteckningarna ibland mycket komprimerade, vilket kan ge en ej önskad komisk effekt: "Sofi Lovis (system) och Bertha Lindström hos oss en tid. Sträng köld i februari och mars ofta -30 grader, den 13 mars mördades Ryske kejsaren. Mycket kallt äfven i april."

Oskar i Lund:

"Efter sin pensionering blev Knut domänintendent i Kalmar Län 1897-1907. När drottning Victorias nya sommarslott Solliden skulle uppföras på Öland i början av 1900-talet bestämde riksmarskalken att alla bostäder i periferin av den blivande parken skulle rivas och Domänintendenten Knut blev den vars åliggande det blev att vräka alla dess människor. Men Knut vägrade att utföra ordern. Han opponerade sig mot riksmarskalken och menade att parken blir tillräckligt stor ändå och att man inte behövde riva dessa bostäder där folk bott i generationer. Han for upp till Stockholm och Kungl Slottet och framlade sin uppfattning om saken för Oscar den II. Som höll med honom och bostäderna behövde inte rivas. Saken gav stort genljud i dåtidens Sverige."

Gunnel i Uppsala:

"På sin ålders höst (Knut blev 92 år) darrade hans hand så våldsamt att när han skulle föra det välfyllda och immiga snapsglaset till sin mun så stänkte han ut innehållet. Detta förargade honom mycket att det dyrbara innehållet på så sätt missade målet. Knut fann på råd. Dåtidens servietter var rejäla saker och med en serviettsnibb fasthållen av de fingrar som höll glaset och den motstående snibben dragen runt nacken så kunde han med den fria handen hissa upp brännvinsglaset till munnen."

Lennart Rd:

Min far Thorsten berättade att sönerna kallades för "pojkarna" hela livet. När de gick över gatan med Knut kunde han grabba tag i armen på oss och utropa: "se upp för bilen, pojk" oaktat att vederbörande pojke var medelålders eller nästan pensionär. På 90-årsdagen hemma på Västra Esplanaden 16 i Växiö uppvaktade själva landshövdingen ty det ansågs ganska märkvärdigt vid den här tiden att dels uppnå 90 år och vara i full vigör och dels ha 10 söner alla i livet och verksamma inom vitt skilda områden.

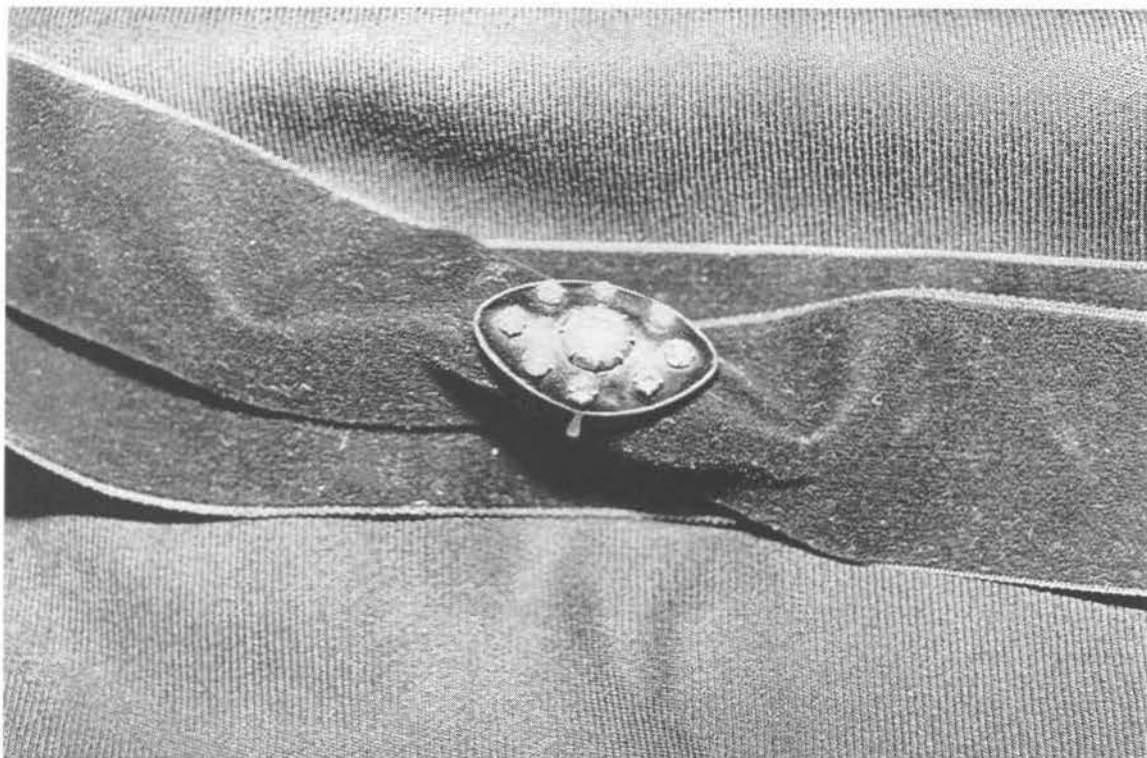
REUTERSWÄRDIANA MARIE ANTOINETTES FINGERRING

Detta släktminne övergick i min ägo efter min fader, Oscar Per Hermans, bortgång. Det tillföll honom efter hans fader, Knut Axel Herman, enligt följande princip, nämligen att släktminnen skulle gå vidare till dem av hans 10 söner, som begåvats med en eller flera söner. Marie Antoinettes fingerring gick sålunda till min fader och presumtivt till någon av dennes båda söner.

Ringen består av en mandelformad guldsköld, belagd med blå emalj och besatt med rosenstenar (diamanter med flatslipad undersida). Vid början av 1800-talet, då modet upphörde att spektakulära fingerringar bars av männen, förvandlades den till kråsnål. Min farfar återförvandlade den till fingerring.

När min farfar ärvde ringen utnyttjades den inom ätten som tungt vägande belägg för den franska drottningens intima relationer till gardeslöjtnant Anders Fredrik Reuterswärd. Den genom vetenskaplig forskning främsta kännaren av dessa relationer, liksom av andra fakta inom hovet i Paris, var den finlandssvenska professorn i historia vid Åbos akademi Alma Söderhjelm.

Oscar Reuterswärd junior 1962
Konstnär, fil.dr. Professor emeritus

Rapport från Skattmästaren

Förvaltningsberättelse för 1996.

Genom nya Stiftelselagen, som trädde i kraft 1/1 1996, har vi måst registrera donationsmedlen som "Stiftelsen Reuterswärdska Släktfonden", varigenom dessa särskiljts från den övriga verksamheten, nu benämnd Reuterswärdska släktföreningen. Därigenom upprättas också fr.o.m. 1996 två årsbokslut, varav stiftelsens revideras av aukt. revisionsfirman Parsells, och föreningens i sedvanlig ordning av våra lekman-revisorer. **Stiftelsen** kommer även i fortsättningen att förvaltas av föreningens styrelse.

Föreningens huvudsakliga inkomstkälla är ersättningar och anslag från Stiftelsen.

Vi måste numera tillämpa bokföringsmässiga principer för **stiftelsen**, vilket innebär att vi bl.a måste ta upp upplupna räntor på obligationer som inkomst, och detta får till följd en engångshöjning av inkomstnivån under övergångsåret.

Slutligen något om gränsdragningen mellan fonden och föreningen. I fonden handlar verksamheten enbart om dess förvaltning samt om de ändamål som fonden skall stödja, nämligen hjälp till behövande inom släkten, och familjebandens stärkande. För dessa syften delas årligen ett antal stipendier ut, under 1996 sammanlagt 25.000 kr.

Övrig verksamhet, såsom släktmiddagar, utgivande av Bulletinen, arkivvård mm. sker numera inom föreningens ram genom anslag och ersättningar från fonden.

Wilhelm Reuterswärd

THE LORD MAYOR OF PORT SAID

Bertil berättar:

Tid: December 1956

Plats: Port Said, infart till Suezkanalen och Egyptens mycket viktiga hamnstad.

Suezkanalen blockerad av tjugotalet stora fartyg, som president Nasser låtit sänka i kanalen. Staden just då anfallen och ockuperad av engelska fallskärmstrupper. Alla egyptiska myndigheter hade flytt till Kairo. Alltså fanns ingen polis, tull eller banker. Telefon, elektricitet, vatten och avlopp fungerade inte. Staden fungerade inte alls.

Israel hade på 100 timmar erövrat Gaza-remsan och besatt hela Sinaihalvön. Världens första FN-styrka var under samling för att förhindra ett nytt stort krig. I denna första FN-styrka deltog en svensk bataljon (ca 500 man). Jag var ställföreträdande (vice) bataljonschef. En dansk överste var utsedd till militär chef för de FN-styrkor som skulle in i Port Said och lugna de ca 100 000 araber som fanns kvar i staden.

Jag fick uppgiften att söka få igång stadens civila liv, "civil affairs", som under ockupationen mycket haltande sköttes av tillfälliga brittiska specialförband, som efter hand flögs in. Jag plockade ut en läkare, några arabtolkar och några tekniska befäl ur den svenska och den dansk-norska bataljonen och bildade en arbetsgrupp. De övriga FN-bataljonerna hade bara stamanställda, dvs proffssoldater, som kunde sina vapen. Inget annat!

Men då var de svenska soldaterna härliga. Jag kunde fråga: "Finns det någon här som kan avlopp?" – "Ja, jag arbetar i Vetlanda med sånt", sa en svensk soldat. Eller: "Finns det någon här som kan stadsbelysning?" Svar: "Jag brukar hjälpa min bror i Luleå på hans jobb". De svenska soldaterna var praktiska, händiga, uppfinningsrika och positiva!

Efter hand fick vi igång staden och övertog förvaltningen när de brittiska trupperna – efter beslut i FN:s generalförsamling – lämnade Egypten.

Men bankerna kunde vi inte öppna. Och det fanns inga pengar i stan. Jag fick kontakt med en gammal fransk biskop, som var ett slags ekumeniskt överhuvud för fyrtiotalet sjömanskyrkor. Hans råd var: Se till att pengar kommer in. Då glömmar araberna att bråka och gör affärer i stället.

Jag skickade vår auditor (jurist) in till Kairo. Han fick kontakt med den svenske ambassadören. Denne kunde vägarna. Och samma natt som britterna evakuerade Port Said kom han med två taxi fyllda med egyptiska pengar in i Port Said. Nästa morgon hade bankerna pengar. Affärslivet kom igång och det blev inga upplopp.

Den svenska insatsen uppmärksammades mycket av de internationella pressmännen, som följde FN:s första militära insats. De svenska soldaterna höjdes till skyarna och jag blev kallad "Lord Mayor of Port Said".

Till slut lite Reuterswärdiana:

Jag var alltså ställföreträdande bataljonschef i första bataljonen. Jag blev sedermera chef för **bataljon 2**. När **bataljon 3** sattes upp blev min kusin Fredrik Reuterswärd från Jämtlands fältjägere, I 5, i Östersund ställföreträdare. När jag föreställde honom i november 1957 för FN-styrkans chef, en krigserfaren kanadensare var hans kommentar: "So, you keep it in the family!"

*Bertil (Buster) Reuterswärd (III), f 1914
Fd överstelöjtnant*

Buster Reuterswärd inspekterar en vaktstyrka i Gaza 1957.

Hej alla kära släktmedlemmar,

Jag heter Helene Argentine och bor i Pittsburgh i Pennsylvania, USA.

Jag är gift sedan 13 år tillbaka med Peter som har sin egen filmoch video productioncompany 10min. gångavstånd ifrån vår villa utanför Pittsburgh. Vi bodde som nygifta i Boston, men tyckte att vi ville bo nära åtminstone Peters släkt så vi flyttade tillbaka till Peters hemstad efter 2år.

Vi har 4 barn, Per(11) går i 5e klass och Anthony(7) i 1aklass i Markham Elementary school. Pojkarna går till skolan som tar 10 min. genom Birdpark som är en snutta skog där man kan promenera sin hund, cykla eller leka i den lilla ån som rinner igenom.De kommer hem till lunch varje dag,men kan stanna där om båda föräldrarna arbetar eller om de deltagar i en av de många kurser som volunterande föräldrar leder tex. i konst, språk eller musik. Här där vi bor börjar barnen språkundervisning först i 7e klass. Som volunterande förälder kan man göra mycket tex. hjälpa till på skolans bibliotek , följa med på utflykter, läsa en bok för en Kindergartenklass eller arrangera de olika fundraisers som Fall, Spring och Bookfestivals som ordnas för att få in pengar till att köpa en ny dataapparar, nya buskar eller för att köpa en ny ruschbana .Till skillnad från Sverige byter eleverna lärare varje år. Tex. kan en lärare bara undervisa 5e klassare i flera år. Skolan blandar oxå upp varje årskull varje höst så barnen tycker att det är lika spännande varje sommar att se vilken lärare de har fått för nästa år.Och frågar alla kamrater vilken lärare dom fick för att se om de kommer att bli klasskamrater.

Erik(6) går i en Prekindergartenklass i en lekskola i närheten, 4 eftermiddagar i veckan. Han börjar Kindergarten i höst .

Anna (2) går i lekskolan varje fredagmorgon, nästa år kommer hon att vara borta 3 förmiddagar. Det ska verkligen bli jätteskönt att få några timmar varje vecka för mig själv.

De första åren här i USA arbetade jag. Jag importerade svensk grafik och sålde till konstaffärer, inredningsfirmor, vänner och företag. Det var intressant, men jag fick mindre och mindre tid när barnen började komma.Vanligtvis börjar min dag 0730 då vi all vaknar. Per och Anthony skyndar sig att klä på sig, frukost, på med ryggsäcken och sen 0825 bär det av till skolan tillsammans med grannbarnen.Peter läser tidningen och promenerar iväg vid 9-tiden.Sen är det dags för ärenden.Idag måste vi åka till Djuraffären för att köpa crickets till våra 3 grodor. Pojkarna ville ha en hund i julas så de fick grodorna istället.Erik och Anna vill förstås titta på alla fiskarna, grodorna och hundarna . De är förstås oxå välkomna tillsammans med sina ägare.Sen tar det sin tid att fösa ut barnen ur affären och in i vanen igen.

Nu är det dags att åka till The Stripdistrict som ligger vid en av Pittsburghs 3 flodor downtown. Till The Strip kommer alla restaurangägare tidigt på morgonen för att handla frukt, grönsaker blommor mm. Vi går till en Italiensk mataffär där vi köper massor av pasta i olika former, oliver, gott italienskt lantbröd och förstås goda ostar. Den här affären är en av de få ställen där man kan köpa ost över disken.

På vägen hem tittar vi på alla broarna. Visste ni att Pittsburgh har de flesta broar i världen efter Venedig?

Våren är här. Den är en månad tidigare här än i Sverige. Våren och hösten är mina favoritårstider här, medan sommaren är alltför varm och fuktig.

Klockan är snart 12 och Per och Anthony kommer hem till lunch. Det blir amerikanska pannkakor med lönnssirap och äppelmos.

1230, Per och Anthony går tillbaka till skolan och det är dags att skjutsa Erik till lekskolan. Men först måste vi hämta Abigail som går i Eriks klass. Anna blir alltid jätteglad att se henne. Äntligen en tjej.....Hem igen, gå på pottan, läsa böcker och äntligen somnar hon. Hon sover i 2 timmar då jag äter min lunch i lugn och ro. Gotlandste hårt bröd och skorpor. Inköpt på IKEA som vi har här i Pittsburgh. Vilken tur.....

Alla pojkarna kommer hem, de leker med grannbarnen, laga middag, bad, dusch, läsa böcker, göra läxor, äntligen sover alla.

Och vad gör vi annars? Jo, vi tillbringade 6 härliga veckor i Sverige förra sommaren. Vi åker oxå ofta upp till bergen där vi åker skidor på vintern och paddlar vår kanot på sommaren. I april tillbringade vi 1 vecka i Washington, DC, där Peter's video om Vita Husets trädgårdar premiärvisades. På kvällen var det fest där bl.a. "The First Lady" talade. Dagen efter fick vi en privatvisning av trädgården som egentligen bara visas för allmänheter 2 ggr./år.

Nu ser vi framemot att mamma Marianne kommer hit i september.

Om ni har vägarna förbi, ring, vårt nummer är (412)341-2502 eller e-mail: Argentinepro@compuserve.com.

Hélène Argentine, f 1955
dotter till Edvard (111)
och Marianne f. Hesselman

Rätt med Reuterswärdiska rötter

Flower Power och 1967. Jag förhandlade mig till 75 kronor av "morsan" för att ställa upp på Reuterwärdiska släktmötet i Riddarhuset. 1996 går jag på mötet, helt frivilligt.

När fan blir gammal så blir han.... Ja, på äldre dar, född -48, inser jag att jag faktiskt är lika mycket en ättling av Reuterwärdarna som av clan Macfie.

Identitet – vad är det? Uppmanad av Per, Reuterswärdarens ordförande, att skriva om mig själv för Reuterswärdiska Bullentinen måste jag först frammana Reuterswärdaren inom mig. Den har länge legat fördold. Jag inser nu att linan måste löpas ut. Har jag sagt A (Adel/Riddarhuset) då får jag också finna mig i B (Bullentinen).

När man har privilegiet att tillhöra familjer, vars bakgrunder är utforskad hundratals år tillbaka, är det förstås inget som gör en mera värd som människa. Men det är en tillgång; det är ett kulturellt arv värt att odla.

Macfiarna emigrerade till Bohuslän för 150 år sedan, köpte sig ett gods och anlade en badort. De var köpmän, lantbrukare, sjömän, äventyrare, författare och konstnärer. Tillsammans med clan Thorburn kom de att få stor betydelse för Uddevalla med omnejd. Uddevalla blev Sveriges största havrexporthamn med utskeppning till England. Havren var drivmedel för droskhästarna i London. Som att var i oljebranschen i dag, alltså.

Släktföreningen Thorburn-Macfie har sin årliga krönika (det händer att jag också medverkar i den).

Efter mötet på Riddarhuset i höstas tog jag med sambon Anna-Lena och vår lille John William, född maj förra året, till Karlberg och den livfulla guidningen där. Dess förre legendariske intendent var Knut Reuterswärd min morfar. Sjuttonårige Robert, från mitt tidigare äktenskap, var dock inte motiverad att genomgå dylik sinekur. Inte ens en prispförhandling var aktuell.

Två identiteter, två landsändar. Sedan 15 år bor jag permanent i Bohuslän, på Orust där jag innehar en liten jordbruksfastighet med segelbåt till hushov. Men jag är född och uppväxt på Östermalm i Stockholm. Mentalt har jag en fot i stan ("stan"; alltid liktydigt med Stockholm för mig) och en i Bohuslän.

Min egentliga profession är dock journalistens. Jag är frilansare och har väl alltid varit sådan. De två fasta anställningar jag innehaft under mitt liv har jag sagt upp efter några år. Teoretiskt skär man guld som frilansjournalist. I praktiken är det ofta en vandring på ganska taggiga törnen. Mitt jag prototesterar mot att alltför länge leva efter inrutad tidtabell. Att varje dag på heltid ringa, träffa intervjuar, anteckna, förstå, granska, engagera sig, exalteras, förbanna, formulera, sammanfatta, levandegöra, glädjas och miss-trösta – allt detta är vad jouranlistyrket i hög grad innebär. Om man har nyfikenheten kvar.

Om man förmår göra något av det bjuder det på entré till snart sagt allt. Men det ställer samtidigt stora krav. Det handlar om att veta lite om mycket – den klyschan stämmer – men också om att veta lite mer om ett ämne och

framför allt – att utifrån kunskap och erfarenhet ställa de rätta frågorna; något som kommer med åren även om arbetsgivarna inte alltid inser detta.

Det har blivit så att jag kommit att skriva allmer om miljöfrågor. Jag har gjort det i Sveriges Natur, i Miljömagasinet och nu senast regelbundet i Det Naturliga Stegets tidskrift. Jag tenderar att göra det när jag tar vikariat på lokaltidningen Bohuslänningen.

Miljö frågorna är gudskelov ingen övergående trend även om intresset i media kan variera. Jag tror att jorden och skogen kommer att tillmätas ett allt större värde framöver. Det är en märklig tid vi lever i när bra jord asfalteras eller förbuskas samtidigt som jordens befolkning, sedan FN:s miljömöte i Rio1992, ökat mer än vad som motsvarar USA:s och Rysslands invånarantal.

Enligt den amerikanska State of the World Report 1997 har det mesta gått åt fel håll efter Rio-mötets agenda för nästa århundrade. Men miljömedvetenheten ökar. Till och med kapitalismen har gått och blivit "god" på äldre dar. Miljömärkning säljer – för det vill konsumenterna ha.

Mat och värme är vad det ytterst handlar om. För att kunna förstå samtiden och blicka framåt är det viktigt att känna historien. Reuterswärdarnas rötter inkluderat.

Dougald Macfie

Dougald Macfie, f 1948
son till Margareta Reuterswärd (11) och Gordon Macfie
med sambo Anna-Lena Segestam

Fotograf Ebbe Reuterswärd

Ur en feminists synvinkel.

Feminist. Att ett ord kan få en sådan laddning. Jag är inte säker på att ens ordet rasist har en lika negativ klang. För där kan man skylla på okunskap, taskig uppväxt, arbetslöshet o.s.v. Men en feminist kan inte ursäktas med okunnighet. Tvärtom är hon (eller han) ofta mer "medveten" än genomsnittssvensken. Och därför så mycket farligare. För naturligtvis beror det på männens rädsla för att lämna ifrån sig någon enda gnutta av sin makt, att feministerna stämplas som fula, illojala manshatare. Och det är allvarliga anklagelser eftersom kvinnans funktion länge ansågs inskränka sig till att vara just vacker och lojal (mot männen). Hon förväntades, och förväntas i viss mån fortfarande, ensam sköta hemmet och fostra barnen - sönerna till nya generationer av mer eller mindre kvinnoförtryckande karlar och döttrarna till förkrympta husmödrar - medan maken ägnade sig åt sin karriär och försörjde familjen.

Jag är en sådan där arg feminist. Och jag har oerhört svårt att förstå hur någon kvinna kan vara något annat. Att vara feminist innebär nämligen att kämpa för kvinnors likställdhet med männen. Varken mer eller mindre. Och det är något som alla, kvinnor som män, borde eftersträva. Vi kanske inte alla är så vackra, men att påstå att vi är illojala manshatare är att gå väl långt. I själva verket vill vi ju ha ett bättre samhälle - för både kvinnor och män - medan de (manliga) motståndarna försöker hålla kvar vid det gamla enbart för att bibehålla sin makt. För att klara det fortsätter de med sin smutskastning av kvinnosakskämparna. Och det gör de så framgångsrikt att även en del av mina jämnåriga kvinnliga bekanta pratar om feminismen med fasa i rösten. Trots att de vid närmare påseende helt och fullt delar dess åsikter.

Å andra sidan har jag manliga vänner som kallar sig feminister. Män som har insett det positiva i att våga låta kvinnorna komma till tals och vara med och fatta beslut. Som ser fördelarna med att män och kvinnor sam-existerar på lika villkor. Män som också vill ha ett "mänskligare" samhälle. Ett mer rättvist samhälle, där vi är jämställda oavsett kön, klass och nationalitet. Där vi värnar om det enda jordklot vi har i stället för att ohämmat fortsätta exploatera dess resurser och smutsa ner hela grunden för vår överlevnad. Det är så mycket som är fel, som behöver förändras. Och det är så mycket av detta som klassas som lågprioriterade kvinnofrågor. Därför är jag arg. Därför är jag feminist.

Karin Reuterswärd, f. 1972, bor i Solberga strax söder om Stockholm. Studerar på biologlinjen, Stockholms universitet, med inriktning mot tropikerna och sikte på jobb inom biståndet eller med därtill relaterad forskning. Har även läst en termin vardera av franska och swahili. Arbetar dessutom som brevbärare inom Posten, samt i kafét på Operan.

Karin är dotter till Erik (11) och Gunilla f Greek

AVLIDNA

Fritz Hedborg (I) född 1911

avliden 97-04-10

FÖDDA

En son Carl Mikael Love född 97-03-06
till Eva Olivia Rd (III) och Carl Eklund

INGÅNGNA ÄKTENSKAP

Carl Fredrik Rd (III) och Tonie Lewenhaupt 1997

Släktföreningen har per 97-04-29 334 st medlemmar. Släktens äldsta är Margareta Rd (II) född Bager, som fyller 95 år den 1 november 1997.

VARNING

Under den senaste femårsperioden har 15 medlemmar av släktföreningen avlidit. Under samma år har det fötts 8 nya medlemmar (7 flickor och 1 pojke). Tyvärr måste vi konstatera att vi har ett stort "underskott" i vår tillväxt. Vi visste att spinnsidan är stark i vår förening men inte att dominansen var så total.

MEDDELA förändringar - adress, födda, giftermål, dödsfall och skils-mässa.

Om Ni inte meddelar så har vi liten möjlighet att hålla släktföreningens medlemsregister uppdaterat och korrekt.

Sänd alla ändringar till Marina Reuterswärd, Rosornas väg 15,
182 38 DANDERYD eller skicka en fax 08 - 755 57 58.

Måns Reuterswärd

Släktens huvudman fyllde
65 år 6 april 1997

Måns är verksam som producent
vid Sveriges TV:s Drama, dvs av-
delningen för musik, balett, opera
och konsert.

Vem minns inte Bergmans
Trollflöjten på Drottningholms-
teatern, Cullbergbaletten m.fl.
produktioner som bär MÅNS'
signatur

Meddelande från Stipendienämnden

Styrelsen för Reuterswärdska släktföreningen inbjuder Dig härmed att söka ett stipendium på 5 000 kronor. Styrelsen har beslutat av avsätta 30 000 kronor för läsåret 1997-1998 i form av studiestipendier till studerande släktmedlemmar eller medlemmar som gör praktiktjänstgöring.

Berättigade att söka ovanstående stipendier är medlemmar av släktföreningen födda 1971 - 1980.

Välkommen med Din ansökan på bifogad blankett före den 9 september 1997.

Sänd Din ansökan till Reuterswärdska Släktföreningen, Stipendienämnden, c/o Gunilla Reuterswärd. Stureplatån 29, 181 32 LIDINGÖ, tel. 08-767 68 56

FRILUFTSGUDTJÄNST I LJUNGHEM, Västergötland

På Ljunghems gamla kyrkogård (ca 1,5 mil sydost Skövde) reste släktföreningen 1987 en minnesvård över stamfadern **ANDERS HOF REUTERSWÄRD** i samband med en friluftsgudtjänst i Edhems församlings regi.

Församlingen håller sin årliga friluftsgudtjänst

SÖNDAGEN den 6 JULI kl. 14.00 med pastor Bjarland.

Alla släktmedlemmar hälsas hjärtligt välkomna av kyrkorådet.

Församlingen bjuder på kaffe efter gudstjänsten.

Anmäl antal till Sigrid Klang tel. 0500 - 45 60 64.

10 - ÅRS - JUBILEUM

ÅKERSHULT 1879

ADRESSLISTA Reuterswärd ska Släktföreningens styrelse 1997-1999

Per Reuterswärd 111 ordförande	Linnegatan 104 115 23 Stockholm	bostad 08-6608785 fax 08-6601209
Björn Reuterswärd 1 vice ordförande	Korpralvägen 5 834 33 Brunflo	bostad 063-22253 arb. 063-127990, fax 063-126418
Marina Reuterswärd sekreterare	Rosornas väg 15 182 34 Danderyd	bostad tel/fax 08-7555758
Wilhelm Reuterswärd 111 skattmästare	Norrkroken 22 181 65 Lidingö	bostad tel/fax 08-7666263
Peter Reuterswärd 111 ord.ledamot	Polhemsgatan 31 112 30 Stockholm	bostad 08-6538688
Suppleanter		
Marie Reuterswärd 11	Svalnäs vägen 24 182 63 Djursholm	bostad 08-7558435
Jan-Patrik Reuterswärd 11	Stureplatån 29 181 32 Lidingö	bostad 08-7676856
Patrik O Reuterswärd 1	Ekebydalsvägen 2 182 65 Djursholm	bostad 08-7551662
Revisorer ordinarie		
Claes Reuterswärd 111	Bergdalsgatan 22 582 45 Linköping	bostad 013-142671
Nils Fredrik Reuterswärd 111	Östra Storgatan 16 611 34 Nyköping	bostad 0155-285959
Arkivnämnd		
Bertil Reuterswärd 111 sammankallande	Rigagatan 1 115 27 Stockholm	bostad 08-6626584
Stipendienämnd		
Gunilla Reuterswärd 11 sammankallande	Stureplatån 29 181 32 Lidingö	bostad 08-7676856

BJÖRNSKOG 1899

**LÄS BULLETINEN
TIDNINGEN SOM SKRIVS
AV REUTERSWÄRDARE
FÖR REUTERSWÄRDARE**